

ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ

Διονύση Δώριζα
1990

ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Αγαπημένε μου Άνθρωπε,

Σίγουρα θα μπορούσα να σου πω πάρα πολλά για το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου. Όμως δεν θέλω να φτιάξω έναν πρόλογο γεμάτο με έννοιες και φραστικές ιδιομορφίες, που θα απευθύνονται στη διανόησή σου με σκοπό να την προετοιμάσουν, για να μπορέσει να χωρέσει την Αλήθεια. Το βιβλίο αυτό δεν αποτελείται μόνο σε ένα μέρος από σένα, τη διανόησή σου δηλαδή. Αποτείνεται στον νου, την καρδιά, τη συνείδησή σου, την ύπαρξή σου, τη ζωή σου ολόκληρη· δεν αφήνει τίποτα απ' έξω.

Γι' αυτό θα σου μιλήσω για μένα, τον Άνθρωπο που υπάρχει πίσω από τις λέξεις και μέσα στις λέξεις, όχι για να περιαυτολογήσω, αλλά για να πραγματοποιήσω μία συνομιλία ενότητας, φανερώνοντάς σου μέσα από εμένα το βιβλίο μου και μέσα από το βιβλίο μου εσένα, σε μία συνεχή διαδοχική αλληλουχία, που θα μας επιτρέψει να ενωθούμε μέσα στην Αλήθεια, να ταυτιστούμε μαζί της και να προχωρήσουμε, για να τη φανερώσουμε πάνω στη γη.

Τίποτα απ' όσα θα διαβάσεις δεν είναι προϊόν μελέτης. Δεν προήλθαν από χρόνια εντρύφηση πάνω σε έννοιες, ούτε από συνεχή προσπάθεια συγκέντρωσης στοιχείων. Οτιδήποτε έχει καταχωρηθεί στο βιβλίο αυτό και σε όλα τα προηγούμενα βιβλία μου είναι πηγαίο, χωρίς προσμείξεις λογοτεχνικής δεινότητας, ή χρωματισμούς φιλοσοφικών συνειρμών. Χρησιμοποιώ λέξεις, γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος να εκφραστούν οι δονήσεις στη γη, να γίνουν κατανοητές και προσιτές. Γιατί είναι απαραίτητο πλέον να αποκαταστήσουμε οτιδήποτε έχουμε περιορίσει, μετατρέποντας τις λέξεις και τις έννοιες από παγίδες πλάνης και αντίφασης σε αγωγούς Ελευθερίας και Αλήθειας, όπως πρέπει να είναι.

Θέλεις να σου αποκαλύψω την πηγή μου; Τι είναι αυτό που με δονεί; Που με πάλλει ολόκληρο, που με μετατρέπει σε ρέουσες λέξεις φλεγόμενες στο Πυρ; Τι είναι αυτό που μου επιτρέπει να μπορώ να ξεπερνάω τα συμβατά όρια της διάνοιας, χρησιμοποιώντας τα ίδια της τα μέσα, για να παρουσιάσω την Αλήθεια; Τι είναι αυτό που μου δημιουργεί τη δυνατότητα να ξεχνώ ολοκληρωτικά οτιδήποτε σαν γνώση ή σαν εντύπωμα υπάρχει μέσα μου από τη ζωή μου πάνω στη γη; Τι είναι αυτό που μου δίνει τη δύναμη και το θάρρος να εκδηλώνω απόλυτα και γυμνά, με σαφήνεια και καθαρότητα, ό,τι μέσα μου ρέει;

Εσύ, Άνθρωπε, που δεν ξέρεις ποιος είσαι. Που έχεις ξεχάσει την Ύπαρξή σου, μα που πάντα υπάρχεις σε Ενότητα με τον Λόγο-Χριστό. Εσύ, ενωμένος μαζί μου σε μία αέναη Ένωση, μου επιτρέπεις να εισχωρήσω στον Εαυτό μας

και να παρουσιάσω το Φως του, την Αλήθεια του, την Τελειότητά του. Εσύ, ο Άνθρωπος-Λόγος που αφυπνίζεται, ελευθερώνεις τα χείλη και τα χέρια μου για να μιλήσω και να γράψω για όσα οι αιώνες της διττότητας σκέπασαν με λήθη, φανερώνοντας τον Εαυτό που πάντα είμαστε.

Πες μου, αλήθεια, πιστεύεις ότι μπορώ να υπάρξω χωρίς εσένα; Ότι η φωνή μου δεν μεταφέρει τη φωνή σου και η ανάσα μου την ανάσα σου; Πες μου, αλήθεια, πιστεύεις ότι μπορούμε να υπάρξουμε χωρίς τον Θεό, ή μήπως ο Άνθρωπος και ο Θεός είναι Ένα;

Ο Άνθρωπος και ο Θεός είναι Ένα. Θυμήσου το. Ζήσε το. Άφησέ το να σε περιδινησει στο Απειροδιάστατο Είναι του. Ελευθερώσου από τα τείχη της χωριστικότητας, για να ξαναθυμηθείς. Βίωσε τη Μουσική της Αρμονίας, τον ρυθμό της Ισορροπίας, και αναγεννήσου.

Αγαπημένε μου, **μπορούμε να πραγματοποιήσουμε μόνο ό,τι χωράμε.** Μπορούμε να προχωρήσουμε μέχρις εκεί που ο δρόμος του νου μας μάς οδηγεί. Όταν ο Θεός βρίσκεται μακριά, σε απρόσιτες αποστάσεις που δεν διανοούμεθα να διατρέξουμε και σε διαστάσεις που αδυνατούμε να χωρέσουμε, τότε δεν μπορούμε να Τον δούμε μέσα μας. Όταν όμως σταματήσουμε να μετράμε με τα μέτρα της ατολμίας και αφήσουμε την Ουσία μας να φανερώσει τις δυνατότητές της, τότε μπορούμε να πούμε, **«Εγώ, ο Άνθρωπος, και Εσύ, ο Θεός, είμαστε Ένα»**, χαράζοντας την αφετηρία του Δρόμου της Θέωσής μας. Χρειάζεται διάκριση, σύνεση και ισορροπία. Μα πάνω απ' όλα, χρειάζεται Αγάπη, Κατανόηση, Ενότητα και Αλήθεια, ώστε ο Χριστοποιούμενος-Θεούμενος Άνθρωπος, ενωμένος με τα πάντα, να είναι προσφορά Ζωής στα πάντα.

Αυτό το βιβλίο είναι το βιβλίο του Ανθρώπου που Θεώνεται, χωρίς μορφή ή πρόσωπο. Φέρει επάνω του τυπωμένο το όνομά μου, μα δεν μου ανήκει. Ανήκει σ' Αυτόν που το εκπόρευσε, για να αφυπνίσει τον Άνθρωπο, στον Λόγο-Θεό. **Είχα και έχω την τιμή να το ζω.** Είχα και έχω την τιμή να σου λέω ότι **ο Λόγος διδάσκει**, γιατί με δίδαξε και με διδάσκει εξακολουθητικά από εντός μου. Μα πάνω απ' όλα έχω την τιμή, το δικαίωμα και τη βαθιά υποχρέωση να σε κάνω να νιώσεις ότι η Θέωσή σου είναι εφικτή. Ότι εσύ και ο Θεός είστε Ένα. Ότι μπορείς να Αγαπάς, να Ενώνεις, να Προσφέρεις, να Ισορροπείς. Ότι μπορείς να ζεις παντού και πάντα. Ότι μπορείς να δημιουργείς σε πλήρη Ενότητα με τον Δημιουργό. Και έχω αυτή την τιμή, το δικαίωμα και τη βαθιά υποχρέωση, γιατί είσαι ο Εαυτός μου. Είμαστε Ένα.

Αγαπημένε Άνθρωπε, διάβασε το βιβλίο αυτό. Άφησέ το να σε δονήσει. Ξέχνα για λίγο τους εξωτερικούς τρόπους με τους οποίους έμαθες να μελετάς. Λάβε το ενοποιημένο σου Μήνυμα μέσα σε όλους τους παλμούς και τους πόρους σου. Επεξεργάσου την Ουσία του μέσα στην Ουσία σου. Προσευχήσου για την Αλήθεια και η Αλήθεια θα σε ελευθερώσει.

Δεν επιδιώκω με το βιβλίο αυτό να με αποδεχτείς, ούτε να χτίσεις μέσα σου ένα καινούργιο κατεστημένο, για να αντικαταστήσει ένα ξεπερασμένο. Θέλω να αφυπνισθείς, να αγαπήσεις τον εαυτό σου. Θέλω να γίνεις Μαχητής

της Αλήθειας μέσα σου, να τολμήσεις να σκεφτείς την Ένωσή σου με τον Θεό, για να δεις την πραγματικότητά της.

Μα πάνω απ' όλα θέλω να σου πω ότι σ' Αγαπώ. Ότι ζω και αγωνίζομαι για την πορεία της Θέωσης, αφιερώνοντας το βιβλίο μου στην Ανθρωπότητα, κάνοντάς το ατέρμονη ευχή και Ευλογία για την πραγμάτωσή του.

Είθε να αφυπνισθείς, είθε να προχωρήσεις, είθε να εργασθείς για τη Θέωση του Ανθρώπου.